

1941, jfr. lov nr. 239 af 29. maj 1948, har været gældende, dog at der altid skal kunne udbetales et beløb af indtil 3 000 kr. årlig til hvert medlem af de nævnte selskabsorganer.

Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for handel, industri og søfart efter derom indgiven ansøgning gøre undtagelser fra bestemmelserne i denne paragrafs stk. 1.

I det oprindelige forslag stod i stk. 1 „gennemsnittet af de vederlagsbeløb, som for de 3 sidstafsluttede regnskabsår har været tillagt de pågældende stillinger“ i stedet for: „de højeste beløb har været gældende“.

§ 5 lyder således:

Aktieselskaber, der i henhold til §§ 4 og 7 i lov nr. 282 af 30. juni 1941, jfr. lov nr. 239 af 29. maj 1948, har foretaget henlæggelser til en særlig *konjunkturfond*, kan ikke uden samtykke fra ministeren for handel, industri og søfart anvende denne fond til andre formål end dækning af underskud, som ikke kan dækkes af årets overskud eller af selskabets øvrige reserver udover den lovmæssige reservefond.

Efter den hidtil gældende lov om udbyttebegrænsning kunne de til konjunkturfonden henlagte beløb udelukkende anvendes til dækning af underskud, der ikke kan dækkes af årsoverskud eller af selskabets øvrige reserver udover den lovmæssige reservefond.

De efterfølgende paragraffer, der indeholder kontrol- og straffebestemmelser m. v., er bortset fra ikrafttrædelsesdatoen (den 1. december 1948) omtrent uændrede.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *handelsministeren* bl. a.:

„Under de forhandlinger, der fandt sted vedrørende denne lov i foråret i det nedsatte folketingsudvalg, blev der lagt overordentlig stærk vægt på, at selve grundlaget for udbyttebegrænsningslovgivningen blev underkastet revision. Som følge heraf har handelsministeriet i sommermånederne foretaget en gennemgang af det foreliggende statistiske materiale. Dette er ikke ført længere frem end til udgangen af året 1946, men for året 1947's vedkommende fremgår det dog af de til skattemyndighederne indsendte skatteopgivelser, at